

سال تلاطم و توفان

سالی که لیبرال های نوین، سپتمبرش را در قرن بیست و یکم پوسیلهٔ ناقوس طالپی به صدا درآورده بودند اینک، در سال دوهزار و هژده باترومپیت پلاتینی خلق بحران در شرق اعلام میگردد.

افغانستان، هر لحظه در حفرة چنگ و افراطیت فرو برده می شود طالپی و خشخاشی شدن جنوب و داعشی شدن شمال یکی از میوه های تلخی ست که از درخت خونین اجانب و ابزار داخلی آنان، پایین میرزد. فرصت های آرامش با شمشیر بحران سر زده میشوند.

ملت، وامانده و پریشان است و نیروهای روشنفکری در قالب ها و حصار های تنگ فکری، اندیشوی و سلیقوی و دعوای پاطل ومومیای شده سازمانی، قومی، سمتی و زبانی، گیرمانده اند.

اگر نتوانیم به پراگندگی نیروهای ملی و روشنفکری، نقطهٔ پایان بگذاریم شاید تا سالیان متمادی در مقام نظاره گران فاجعه باقی بمانیم. بپایید بخود بپاییم و به گفتگو ها و مکالمات سازنده روی بیاوریم!